

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: P. Č., proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní tř. 16, Praha 1, vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Na 23/2013, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á .**

II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 3. 2. 2014, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 19. 2. 2014, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to provedení procesních úkonů v souvislosti s podanou námitkou nedoručení usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) o postoupení věci Městskému soudu v Praze. Uvádí, že toto usnesení neobdržel, přestože adresátem tohoto usnesení nemá být jiný krajský soud, nýbrž žalobce. K postoupení věci proto nedošlo *de iure* a krajský soud je tak nečinný.

[2] Nejvyšší správní soud zjistil, že řízení u krajského soudu v předmětné věci bylo ukončeno usnesením ze dne 18. 3. 2013, čj. 10 Na 23/2013 – 2, kterým byla věc postoupena Městskému soudu v Praze. Proti tomuto usnesení navrhovatel podal kasační stížnost; řízení o této kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodnutím ze dne 30. 7. 2013, čj. 5 As 20/2013 – 24, zastavil.

[3] Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[4] Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby

určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení (dále jen „návrh na určení lhůty“). Podle § 174a odst. 7 téhož zákona platí, že pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

[5] Vzhledem k tomu, že v řízení před krajským soudem již bylo vydáno rozhodnutí, kterým bylo toto řízení ukončeno, a to tak, že věc byla postoupena Městskému soudu v Praze, nemohl Nejvyšší správní soud shledat ve věci průtahy, a proto návrh navrhovatele podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. února 2014

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu